

32002F0465

L 162/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

20.6.2002

**DECYZJA RAMOWA RADY
z dnia 13 czerwca 2002 r.
w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych**

(2002/465/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Francuskiej, Królestwa Hiszpanii oraz Zjednoczonego Królestwa ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z celów Unii Europejskiej jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Cel ten ma być osiągnięty poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości w drodze ściślejszej współpracy między służbami policyjnymi, władzami celnymi i innymi właściwymi władzami Państw Członkowskich, z zachowaniem zasad praw człowieka i podstawowych wolności oraz zasady państwa prawa leżącej u podstaw powstania Unii, które są wspólne dla wszystkich Państw Członkowskich.
- (2) Rada Europejska zebrana w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. wezwała do niezwłocznego tworzenia przewidzianych Traktatem wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, jako pierwszego kroku w celu zwalczania handlu środkami odurzającymi, handlu ludźmi, jak również terroryzmu.
- (3) W art. 13 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych Państw Członkowskich Unii Europejskiej ⁽³⁾, ustanowionej przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zawarte jest postanowienie o tworzeniu i działaniach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych.
- (4) Rada ponagła do podjęcia wszelkich środków w celu zapewnienia jak najszybszej ratyfikacji tej Konwencji, a w każdym razie przed końcem 2002 r.
- (5) Rada uznaje, że sprawą wielkiej wagi jest pozytywny odzew na wezwanie Rady Europejskiej do pilnego tworzenia wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych.
- (6) Rada stoi na stanowisku, że na obecnym etapie dążenia do jak najskuteczniejszego zwalczania międzynarodowej

przestępczości, w odniesieniu do wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, nadszedł właściwy czas na przyjęcie na szczeblu Unii szczególnego, prawnie wiążącego instrumentu, który powinien być stosowany we wspólnym ściganiu przestępstw związanych z handlem środkami odurzającymi, handlem ludźmi, jak również z terroryzmem.

- (7) Rada uważa, że w obliczu konieczności zwalczania przestępstw popełnianych przez terrorystów tworzenie takich zespołów jest zadaniem priorytetowym.
- (8) Państwa Członkowskie, które tworzą taki zespół, powinny zdecydować o jego składzie, celu i okresie działania.
- (9) Współtworzące zespół Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość decydowania, gdy to możliwe i zgodne ze stosowanym prawem, o dopuszczeniu do udziału w działalności zespołu osób, które nie reprezentują właściwych organów Państw Członkowskich oraz o tym, że do takich osób mogą należeć przedstawiciele, na przykład Europolu, Komisji (OLAF) lub przedstawiciele odpowiednich organów państw niebędących członkami Unii Europejskiej, a w szczególności przedstawiciele organów wymiaru sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych. W takich przypadkach umowa o utworzeniu zespołu powinna szczegółowo stanowić o kwestii ewentualnej odpowiedzialności tego typu przedstawicieli.
- (10) Wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy prowadzi działania na terytorium Państwa Członkowskiego zgodnie z porządkiem prawnym obowiązującym w tym Państwie Członkowskim.
- (11) Niniejsza decyzja ramowa nie powinna naruszać żadnych innych przepisów bądź postanowień w sprawie tworzenia lub działań operacyjnych wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze

1. W drodze wzajemnych umów właściwe organy dwóch lub więcej Państw Członkowskich mogą tworzyć wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze w szczególnym celu i na określony czas, z możliwością przedłużenia na podstawie wzajemnej zgody, w celu prowadzenia śledztw w sprawach karnych w jednym lub więcej Państw Członkowskich, współtworzących zespół. Skład zespołu ustala się w umowie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 20.10.2001, str. 9.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 13 listopada 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, str. 1.

Wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy można w szczególności utworzyć w przypadku gdy:

- a) śledztwa w sprawach przestępstw prowadzone w Państwie Członkowskim wymagają dokonywania trudnych i wymagających działań śledczych mających powiązania z innymi Państwami Członkowskimi;
- b) niektóre z Państw Członkowskich prowadzą śledztwa w sprawach przestępstw, których okoliczności stwarzają konieczność skoordynowanych i jednorodnych działań w zaangażowanych w nie państwach.

Z wnioskiem o utworzenie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego może wystąpić każde z zainteresowanych Państw Członkowskich. Zespół powstaje w tym z Państw Członkowskich, w którym przewiduje się prowadzenie śledztwa.

2. W uzupełnieniu do informacji wymienionych odpowiednio w postanowieniach art. 14 Europejskiej konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych oraz art. 37 Traktatu z Beneluksu z dnia 27 czerwca 1962 r., zmienionego protokołem z dnia 11 maja 1974 r., wnioski o utworzenie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego zawierają propozycje składu zespołu.

3. Wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy prowadzi działania na terytorium współtworzącego zespół Państwa Członkowskiego z uwzględnieniem następujących warunków ogólnych:

- a) na czele zespołu stoi przedstawiciel właściwego uczestniczącego w śledztwie organu Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zespół prowadzi działania; kierujący zespołem działa w granicach swoich kompetencji na podstawie prawa krajowego;
- b) zespół prowadzi działania zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, na terytorium którego działa; członkowie zespołu wykonują swoje zadania pod kierownictwem osoby określonej w lit. a), z uwzględnieniem warunków określonych przez właściwe organy Państwa Członkowskiego w umowie o utworzeniu zespołu;
- c) Państwo Członkowskie, na terytorium którego zespół prowadzi działania, dokonuje niezbędnych uzgodnień organizacyjnych służących podjęciu i wykonywaniu tych działań.

4. W niniejszej decyzji ramowej członków wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego wywodzących się z Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie, na terytorium którego zespół prowadzi działania, określa się jako „członków wspierających” zespół.

5. Członkowie wspierający wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego zostają uprawnieni do obecności w toku podejmowania działań śledczych w Państwie Członkowskim, na terytorium którego zespół prowadzi działania. Jednakże z przyczyn szczególnych kierujący zespołem może zdecydować inaczej, zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, na terytorium którego zespół prowadzi działania.

6. Kierujący zespołem może powierzyć członkom wspierającym wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego, zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zespół prowadzi działania, zadanie podjęcia niektórych działań śledczych, jeśli zostaje to zatwierdzone uprzednio przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zespół prowadzi działania, i Państwa Członkowskiego wspierającego je w tych działaniach.

7. W przypadku gdy dla prowadzenia działań przez wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy niezbędne jest podjęcie działań śledczych w jednym z Państw Członkowskich współtworzących zespół, wyznaczeni przez to Państwo członkowie wspierający zespół mogą wystąpić z wnioskiem do właściwych organów swojego państwa o podjęcie tych działań. Działania te zostają rozpatrzone w tym Państwie Członkowskim zgodnie z warunkami, z uwzględnieniem których prowadzone byłoby w tym Państwie postępowanie, jeśli wystąpiono by z wnioskiem o podjęcie tego rodzaju środków śledczych podczas prowadzenia śledztwa krajowego.

8. W przypadku gdy wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy zgłasza potrzebę pomocy ze strony Państwa Członkowskiego, które nie uczestniczy w tworzeniu zespołu, lub państwa trzeciego, z wnioskiem o pomoc do właściwych organów tego Państwa, zgodnie z odpowiednimi instrumentami lub uzgodnieniami, występują właściwe organy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zespół prowadzi działania.

9. Członek wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego może, w zgodzie z jego prawem krajowym i w granicach swoich kompetencji, dostarczyć zespołowi informacji dostępnych w Państwie Członkowskim, które wyznaczyło go do wspierania zespołu w prowadzonych przez zespół dochodzeniach.

10. Informacje uzyskane zgodnie z prawem przez członka lub wchodzącego w skład wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego członka wspierającego, które w inny sposób dla właściwych władz zainteresowanych Państw Członkowskich nie są dostępne, można wykorzystać w następujących celach:

- a) w celach, dla jakich zespół został utworzony;
- b) z zastrzeżeniem uprzedniej zgody Państwa Członkowskiego, w którym informacje zostały udostępnione, w celu wykrywania, przeprowadzania śledztwa i prowadzenia postępowania karnego w sprawie innych przestępstw kryminalnych; zgoda taka może zostać cofnięta jedynie w przypadkach, gdy wykorzystanie informacji mogłoby zagrozić śledztwom prowadzonym w tym Państwie Członkowskim bądź w stosunku do których to Państwo Członkowskie mogłoby odmówić wzajemnej pomocy;
- c) w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego oraz z zastrzeżeniem lit. b), jeśli w następstwie informacji zostaje wszczęte dochodzenie;
- d) do innych celów w zakresie objętym umową między Państwami Członkowskimi współtworzącymi zespół.

11. Niniejsza ramowa decyzja nie narusza żadnych innych obowiązujących przepisów bądź postanowień w sprawie tworzenia lub działania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych.

12. W zakresie, w jakim jest to przewidziane przez ustawodawstwo zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub przepisy zastosowanego między nimi instrumentu prawnego, można uzgodnić udział w działaniach zespołu osób innych niż przedstawiciele właściwych władz Państw Członkowskich współtworzących wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy. Przykładowo, do osób takich mogą należeć funkcjonariusze organów ustanowionych na mocy Traktatu. Do osób tych nie mają zastosowania uprawnienia przyznane na mocy niniejszej ramowej decyzji członkom lub członkom wspierającym zespołu, chyba że umowa wyraźnie stanowi inaczej.

*Artykuł 2***Odpowiedzialność karna funkcjonariuszy**

W odniesieniu do przestępstw popełnionych w czasie wykonywania działań określonych w art. 1, wobec lub przez funkcjonariuszy z Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie, na terytorium którego zespół prowadzi działania, funkcjonariuszy tych traktuje się na takich samych zasadach, jak funkcjonariuszy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zespół prowadzi działania.

*Artykuł 3***Odpowiedzialność cywilna funkcjonariuszy**

1. Jeśli zgodnie z art. 1 funkcjonariusze Państwa Członkowskiego prowadzą działania w innym Państwie Członkowskim, na pierwszym z tych Państw Członkowskich spoczywa odpowiedzialność za wszelkie szkody spowodowane przez funkcjonariuszy podczas prowadzenia działań, zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, na którego terytorium prowadzą oni działania.

2. Państwo Członkowskie, na którego terytorium została wyrządzona szkoda określona w ust. 1, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą zgodnie z warunkami, z uwzględnieniem których Państwo to ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za szkody spowodowane przez jego własnych funkcjonariuszy.

3. Państwo Członkowskie, którego funkcjonariusze wyrządzili szkodę jakiegokolwiek osobie na terytorium innego Państwa Członkowskiego, zwraca temu ostatniemu w całości każdą z sum odszkodowań wypłaconych na rzecz ofiar lub osób w ich imieniu uprawnionych.

4. Bez uszczerbku dla wykonywania praw wobec osób trzecich, z wyjątkiem ust. 3, każde Państwo Członkowskie wstrzymuje się,

w przypadku przewidzianym w ust. 1, od występowania z wnioskiem o zwrot odszkodowania za szkody, które poniosło ze strony drugiego Państwa Członkowskiego.

*Artykuł 4***Stosowanie**

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przestrzegania przepisów niniejszej ramowej decyzji w terminie do dnia 1 stycznia 2003 r.

2. Państwa Członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji teksty wszelkich przepisów wdrażających do ich prawa krajowego zobowiązania wynikające z niniejszej decyzji ramowej. Na tej podstawie oraz na podstawie innych informacji Komisja, do dnia 1 lipca 2004 r., przedłoży Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania niniejszej decyzji ramowej. Rada ocenia zakres, w jakim Państwa Członkowskie przestrzegają przepisów niniejszej decyzji ramowej.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsza ramowa decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym. Decyzja traci moc z dniem wejścia w życie we wszystkich Państwach Członkowskich Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 2002 r.

W imieniu Rady

M. RAJOY BREY

Przewodniczący